

[Høret.]

gennem direkte valg til Europa-Parlamentet. Styrkelsen af Europa-Parlamentet vil tværtimod medføre et øget behov for at styrke de andre centrale organer eller udvikle nye institutionelle former. Der er megen sund fornuft nedfældet i EF-kommissionens rapport om den europæiske unions institutionelle struktur.

For et europæisk regeringsorgan opstilles tre muligheder, hvoraf Kommissionen så tydeligt foretrækker den mest ambitiøse model. Jeg anser som tidligere nævnt alt for ambitiøse modeller for at være urealistiske allerede i 1980'erne. Derimod er det formodentlig rigtigt set, at regeringscheferne vil have en vigtig rolle under Fællesskabets udvikling mod den europæiske union, og jeg kommer hermed til det andet spørgsmål, spørgsmålet om de almindelige direkte valg af medlemmerne til Europa-Parlamentet.

På Det europæiske Råds møde i Rom den 1. og 2. december i år tilsluttede statsminister Anker Jørgensen sig, at de direkte valg til Europa-Parlamentet, forudsat i Romtraktaten, bliver afholdt i 1978. Statsministeren betingede sig, at Danmark selv afgør, om vi ved valget i 1978 skal have obligatorisk dobbeltmandat, og om EF-Parlamentsvalg og folketingsvalg tidsmæssigt skal kædes sammen, som regeringen foretrækker. Ved denne fremgangsmåde har regeringen givet folketinget og sig selv en vis tænkepause. Skulle et flertal i folketinget ved nærmere eftertanke nå til den opfattelse, at regeringens standpunkt er uhensigtsmæssigt, må dette naturligvis være et arbejdsvilkår for en regering.

Der er flere fordele ved regeringens forslag og ved regeringens standpunkt. Ved at afholde EF-Parlamentsvalg samtidig med folketingsvalg vil man få en højere valgdeltagelse, sammensætningen af EF-parlamentarikere vil afspejle vælgerskabets almindelige partipolitiske sammensætning, den nære forbindelse mellem EF-parlamentarikere og folketingets markedsudvalg vil kunne opretholdes.

Regeringens standpunkt har dog også store ulemper. Patijn-udvalget har ganske rigtigt gjort opmærksom på, at den stadig voksende arbejdsbyrde, som pålægges de delegerede, for længst har gjort det umuligt

til fulde at varetage både de nationale og de europæiske opgaver. Denne situation er uheldig for både de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet og ikke mindst for den delegeredes familie. Problemet er særlig stort for de mindre folketingsgrupper, og dette taler imod det tvungne dobbeltmandat.

Ved at lægge EF-valg samtidig med folketingsvalg risikerer man, at valgkampen føres på nationale og ikke på europæiske emner. Det obligatoriske dobbeltmandat rejser også store valgtekniske problemer. Tænker man sig valg til Europa-Parlamentet afholdt samtidig med folketingsvalg, kan man først efter valget med sikkerhed vide, hvem der er valgbar. En kandidat til EF-Parlamentet kan indvælges i EF-Parlamentet måske oven i købet med de fleste stemmer, men ikke blive indvalgt i folketinget. Som følge deraf viser det sig, at han ikke er valgbar til EF-Parlamentet. Hvis man kombinerer det obligatoriske dobbeltmandat med en fælles europæisk valgdato, bliver der intet problem ved Europa-Parlamentsvalget, men ved det første folketingsvalg efter Europa-Parlamentsvalget vil nogle af Danmarks Europa-parlamentarikere ikke blive genvalgt, må man formode. Derpå må de forlade Europa-Parlamentet. Afholdes der imidlertid et folketingsvalg nr. 2 inden for Europa-Parlamentets 5-årige funktionsperiode, vil der ske en yderligere afgang. Genvælges nu imidlertid et af medlemmerne af Europa-Parlamentet, der har mistet sin plads i folketinget og dermed i Europa-Parlamentet, i 5 års perioden, ja, så vil han på ny blive berettiget til repræsentation i Europa-Parlamentet. Ud fra et valgteknisk synspunkt er kravet om obligatorisk dobbeltmandat en temmelig uhensigtsmæssig løsning.

Kristeligt folkeparti har så lidt som andre partier afsluttet sine overvejelser omkring valgmanen. Ud fra det hidtil oplyste bedømmer jeg det personlig således, at de politiske og valgtekniske fordele ved regeringens oplæg er mindre end ulemperne. Regeringen har et rigtigt ærinde: at sikre en forbindelse mellem regering, folketing og Europa-parlamentarikere, men dette kan vel opnås på en anden måde. For det første ved at følge Europa-Parlamentets konventionsudkast, så der bliver mulighed for, men ikke pligt til dobbeltmandat. For det andet — og